

Sygn. akt I CSK 306/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa G. S. i A. S.

przeciwko B. N.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Dokonywana w toku postępowania kasacyjnego ocena skarg kasacyjnych w ramach tzw. przedsądu ma na celu wybór takich spraw, które powinny zostać rozpoznane ze względu na interes publiczny. Rozwiązanie to łączy się ściśle z charakterem skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia; nie jest ona kolejnym środkiem odwoławczym w toku instancji, lecz środkiem prawnym nadzwyczajnym, uruchamianym przede wszystkim w interesie ogólnym i ukierunkowanym - przynajmniej ze swego założenia - do rozpatrzenia wyłącznie kwestii prawnych (materialnych i procesowych) związanych z wydanym przez sąd drugiej instancji prawomocnym orzeczeniem. W związku z tak ukształtowanym modelem skargi, Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą przyczyny wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., to jest wówczas gdy sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ustawodawca nałożył przy tym na skarżącego obowiązek uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), po to, aby na etapie przedsądu umożliwić Sądowi Najwyższemu ocenę, czy wskazywanie przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi do merytorycznego rozpoznania rzeczywiście występują.

Skarżąca powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, na potrzebę wykładni przepisów, a także na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.). Ujęty w czterech punktach wniosek nie zawiera jednak samodzielnego uzasadnienia, skarżąca odwołuje się do „dalszej części uzasadnienia skargi kasacyjnej”, ta zaś zawiera już tylko uzasadnienie podstaw kasacyjnych. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w uzasadnieniu skargi kasacyjnej tych argumentów, które uzasadniałyby twierdzenia o rzeczywistym wystąpieniu wskazywanych przesłanek i dokonywania ich oddzielenia od uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i podstawy kasacyjne są odrębnymi elementami skargi

kasacyjnej i pełnią różne funkcje, stąd też ich uzasadnienie winno być odrębnie sformułowane. Zaniechanie tego powoduje, że brak jest podstaw do wnioskowania o potrzebie przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do merytorycznego z uwagi na istnienie wskazywanych przez nią przesłanek.

Z przedstawionych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. 2013 r., poz. 490).